

Bet. o. lovf. vedr. arbejdsmarkedsuddannelsesfond m.m.

udgifterne ved arbejdsmarkedsuddannelse bryder regeringen, fremskridtspartiet og det radikale venstre det princip, at uddannelse er et samfundsanliggende, der finansieres over de almindelige skatter og afgifter.

Mindretallet må ligeledes tage skarp afstand fra, at arbejdsmarkedets parter ikke er blevet hørt, inden der blev truffet beslutning om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond, da det er et lovforslag, der berører parterne på arbejdsmarkedet i betydeligt omfang.

Hvis lovforslagene vedtages ved 3. behandling, vil det betyde øgede krav om arbejdsmarkedsuddannelse fra områder, som nu ikke anvender systemet med den konsekvens, at de nuværende brugeres andel af det samlede arbejdsmarkedsystem vil blive reduceret. Samtidig vil der være en risiko for, at uddannelsen af de ledige vil blive skubbet i baggrunden.

Mindretallet frygter, hvis lovforslagene vedtages, at statens ansvar for, at arbejdskraften i Danmark er tilstrækkelig veluddannet til at udføre de arbejdsopgaver, et moderne produktionsapparat kræver, svækkes ganske betydeligt. Den nye uddannelsesafgift vil belaste konkurrenceevnen og vanskeliggøre overenskomstforhandlingerne på arbejdsmarkedet.

Endvidere griber lovforslagene alvorligt ind i den hidtidige anvendte praksis, at 15 pct. af driftsomkostningerne ved specialarbejderuddannelsen og efteruddannelsen af faglærte blandt andet dækkes af parterne på arbejdsmarkedet.

Mindretallet finder, at det er uheldigt, at der foretages en sammenblanding af regler for arbejdsmarkedsuddannelsesfonden og ændringer af de eksisterende regler for finansiering af driftsomkostningerne.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkeparti og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) ser disse forslag som et led i en kæde af love, der især er vendt mod lønmodtagerne.

Det begyndte med indgreb i dyrtidsreguleringen, stop for reguleringer af arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge, indførelse af karensdag m.m.

Alle disse forslag har mindretallet vendt sig imod og gør det samme med hensyn til disse lovforslag.

Der er efter mindretallets opfattelse tale om, at der nu indføres en ny skat – en 15 Udvalgenes betænkninger m.m. (undt. finans- og

punktskat på uddannelser – og mindretallet er af den mening, at uddannelsers finansiering, uanset om der er tale om uddannelse af præster, økonomer eller specialarbejdere, er en fælles opgave.

På denne baggrund indstiller mindretallet lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ændringsforslag

til

I. Forslag til lov om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond (L 67)

Af et *mindretal* (Jytte Andersen (S), Svend Auken (S), Bakholt (S), Hans Jørgen Jensen (S), Søren B. Jørgensen (S), Kaj Poulsen (S) og Lilli Gyldenkilde (SF)):

Til § 1

1) I *stk. 1* indsættes efter »arbejdsmarkedsuddannelser«: »i finansåret 1984«.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Flemming Jensen (KF), Bo Kristensen (KF), Frank Mathiassen (KF), Hans Jørgen Holm (V), Tørnæs (V), Bente Juncker (CD), Grethe Kindberg Jørgensen (CD), Lawaetz (FP), Lone Dybkjær (RV) og Børsø-Carnfeldt (UP)):

Til § 3

2) Paragraffen affattes således:

»§ 3. Bidraget udgør for lønmodtagere med mindst 30 timers ugentlig beskæftigelse hos samme arbejdsgiver 27,00 kr. pr. uge. For lønmodtagere med 20–29 timers ugentlig beskæftigelse hos samme arbejdsgiver udgør bidraget 18,00 kr., og for lønmodtagere med 10–19 timers ugentlig beskæftigelse hos samme arbejdsgiver udgør bidraget 9,00 kr. Arbejdsgiveren og lønmodtageren betaler hver halvdelen af bidraget.

Stk. 2. For månedslønnede med mindst 130 timers månedlig beskæftigelse hos samme arbejdsgiver udgør bidraget pr. måned 108,00 kr. For månedslønnede med 86½–129 timers månedlig beskæftigelse hos samme arbejdsgiver udgør bidraget pr. måned 72,00 kr., og for månedslønnede med 43½–86½ timers månedlig beskæftigelse hos samme arbejdsgiver udgør bidraget pr. måned 36,00

tillægsbev. lovforslag)